יב) (ומתן סובב) **מפן סביב** • שהרא גרלית המתנה לשמי רומת המזבח דהייט ב' מתנות שהן מרבע: **תגופה וסגשה** • דמגמות: **לין מנחה בבמה** • מפרש בגמ' מנא ליה: דלפני' זר בבמת יחיד כשר: **בגדי שרת** • בגדי כהונה: **ריח ניחוח** • כדלמרינן בפרק בית שמאי (לעיל דף מו:) לשם שאה דבריס הזבח מזבח לשם ריח לאפוקי אבריס שלאלן והעלן שאין בהם משום ריח ניחוח: **ומחילה לדמים** • חוט הסיקרא להבדיל בין דמים העליונים לדמים התחתונים: **טומן** • שנפסלין במחשבת חוץ לזמנו, ומחיבין על קדשים משום טחר וטמא שוין בשתיהם: **גמ' ממקום הבדוק לה** • לשחטה שם שאין מחתיה קבר התהום: **בדוקה היא** • לקמן מפרש פלוגתייהו: **לפנים מן החומה** • של ירושלים דכתיב בה (במדבר יט) והוציא אותה וגו': **שלא כנגד הפתח** • של היכל: **הזאה** • יג) (מפרש) בה אל עוכח וגו': **ושרף והזה** • בחר והזה סמך ושרף: **מקום שפורשת למיפה** • מקום שנפשה יוצאה בגמר פירכוסה ולילילתה נפשה שלא קבע לה הכתוב מקום: **לא מיבעיא** יד) **לחוץ לחומה** • שלא כנגד הפתח: **דרחוקי רחקה** • מכנגד (ג) הקדושה: **ר"ל סבר ירד מבול לא"י** • ונשקעו בה עלמות המתים: **ותחתיהן חלל** • שאם יש קבר מפסיק החלל ושוב אין טומאה בוקעת למעלה מן החלל אבל טומאה רצולה בוקעת ועולה עד לרקיע: **ומגדלות שם בניסס** • לפרה דמשום דמטמאין את הכהן השורף את הפרה מפני הלבונים עשו בה שאר מעלות הרבה שאין אחיו הכהנים טוגעין בו כל שבעת ימי טו) פריסתו "והוו אלו תיטוקות (מוגעין בו) ומזין עליו: **ועל גביהן דלתות** • להפסיק בין התינוקות לקרקע שלא יהיו על קבר התהום בלכתם למלאות מים חיים לקידוש מן הטיולות אלמא לאו טלה בדוקה היא: **וכוסות של אבן** • שכל מעשה פרה בכלי גלגים בכלי אבנים שאין מקבלים טומאה כדאמר טעמא בשמעתא קמייתא דסדר יומא (דף כ:): **מעלה עשו בפרה** • משום קולא דאקיש בה מטוס לדוקין לשהיו אומרים במעורבי שמש היתה נעבית והיו מטמאין את הכהן ומטבילין אותו ושרפה טבול יום) עשו בה מעלות אחרות דלא לזלזלו בה ומיהו אם שחיטה במקום שאין בדוק לה לא מיפסלא בהכי דכל ר"י בדוקה היא: **מיס מתי מבול** • שנמצאים בשאר מקומות וכאן אין נמצאין: **מיס סרוני נבוכדנאצר** • שהרג בה "והופע טולם ואין אחד מלוי בה על כרחיו בדוקה היא:

[עי' תוס' לקמן קיט: ד"ה אין ממתם]

הגהות הב"ח

(א) גמ' אלא הוו והופע הכא נמי הוו והופע ולא: (ב) רש"י ד"ה דרמוקי וכו' הקדושה סס"ד ואח"כ מ"ס מ"ס ירד מבול ר"ל סבר:

גליון הש"ס

גמ' שחיטתה כנגד הפתח. עיין לעיל דף לג מ"ב תוס' ד"ה אלא:

* מלרת הסמ"ר ת"ר. דבריו דמקיש טלת ר"ל ואמרן דאלו נמצא נגנ רבנו

ומתן סביב ותנופה והגשה, ר"י אומר *אין מנחה בבמה, וכיהון, ובגדי שרת, וכלי שרת, וריח ניחוח, ומחיצה לדמים, וריחוץ ידים ורגלים, אבל הזמן, הנותר, והטמא שוין בזה ובזה: **גמ'** מאי "חוץ מגתה? אמר ר"ל חוץ ממקום הבדוק לה אמר לו רבי יוחנן והלא כל א"י בדוקה היא אלא א"ר יוחנן כגון ששרטה לפנים מן ג) חומת ירושלים, ולוקמה כגון ששחטה חוץ לחומה שלא כנגד הפתח דאמר רב אדא בר אהבה שחטה שלא כנגד הפתח פסולה שנאמר °ושחט והזה מה הזאתה כנגד הפתח אף °שחיטתה כנגד הפתח, וכי תימא דלא מקיש והא אתמר ג) (שחטה שלא כנגד הפתח רבי יוחנן אמר *פסולה ושחט והזה ר"ל אמר כשרה °אל מחוץ למחנה ושחט ואיתמר נמי) שרפה שלא כנגד הפתח רבי יוחנן אמר ב פסולה ור' אושעיא אמר כשרה ר' יוחנן אמר ד פסולה ושרף והזה, ור"י אושעיא אמר כשרה ה) °על פרשה ישרף = מקום שפורשת למיתה שחטתה שריפתה, אמרי לא מיבעיא קאמר: לא מיבעיא חוץ לחומה דרחוקי רחקה אלא אפי' לפנים מן החומה דקרובי קרבה, ואימא תתכשר, קמ"ל. אמר מר אמר לו רבי יוחנן והלא כל א"י בדוקה היא, במאי קמיפלגי מר סבר ירד מבול לא"י ומר סבר לא ירד, אר"נ בר יצחק ושניהם מקרא אחד דרשו °בן אדם אמר לה אתי ארץ לא מטוהרה היא לא גושמה ביום זעם, רבי יוחנן סבר אתמוהי מתמה קרא ז) א"י מי לא ח) מטוהרה אתי, כלום ירדו עליך גשמים ביום זעם, ור"ל סבר כפשטיה ארץ לא ז) (מטוהרה) אתי מי לא ירדו עליך גשמים ביום זעם איתיביה ר"ל לר' יוחנן *חצירות היו בירושלים בנויות על ז) הסלע ותחתיהן חלול מפני קבר התהום ומביאין נשים מעוברות ויולדות ומגדלות שם בניהם לפרה ומביאין שוורים ועל גביהן דלתות ותינוקות יושבין עליהן וכוסות של אבן ח) בידן ומלאו וישבו במקומן, אמר רב הונא בריה דרב יהושע *מעלה עשו בפרה איתיביה רבי יוחנן לריש לקיש ט) *פעם אחד מצאו עצמות בלשכת דיר העצים ובקשו לגזור טומאה על ירושלים, עמד רבי יהושע על רגליו ואמר - לא בושה וכלימה היא לנו שנגזור טומאה על עיר אבותינו איה מתי מבול איה מתי נבוכדנצר? מדקאמר הכי לאו למימרא דלא הוו! ולטעמיך הרוגי נבוכדנצר הכי נמי דלא הוו אלא הוו (ח) (ופנינהו) הכא נמי הוו (ופנינהו) יא) (ואי אפנו הא

חוץ ממקום הבדוק לה • קסבר דבמי בדיקה מקום דרך מבול לא"י תימה *וכי מדלוריתא בעי בדיקה וי"ל דלעלמריך קרא (אלא) לשרפה במקום מומאה דאסור מדלוריתא דבמי שחיטה ושריפה במקום מהור כשריפת פרים דאיתקש אהדדי כדמשמע לעיל בסוף טבול יום (דף קה:) ואם תאמר אמאי לא מיחייב מקום חוץ כשמחמה חוץ למקומה כיון דתמימה היא ורחוה לשאר קרבנות כדאמרינן בפרק בני שעירי (יומא דף סב:) גבי שעירי יום הכפורים שמחמן בחוץ דחייב על שחיטה חוליל ורחוין לשעיר הנעשה בחוץ ויש לומר דלא דמי דיכול לשחטם דאין עליהם קריאת שם עד שעת הגרלה ועוד דאין קרבן שחטא פרה זו ראויה דאי לשלמים אין שלמים בלי דבור ועוד דפרה קדשי בדק הבית היא ואין יכול לשחטה בקדשי מזבח:

שנאמר ושחט והזה מה הזאה כנגד הפתח וכו' • יש ספרים דגרסי ושרף והזה וכן משמע מדמייתי עלה מפלוגתא דרבי יוחנן ור' אושעיא ומיהו אפי' גרסינן הכא ושחט והזה ניחא דמשמע ליה דאי מקשינן שריפה להזאה ה"ה שחיטה: **אבל** לפנים מן המומה דקרובי קרבה אימא תתכשר קא משמע לן • דפסולה משום דבעיא חוץ לשלם מחטת: **לא** ירד מבול לא"י • תימה והכתיב (בראשית ז) ויכסו כל ההרים הגבוהים אשר תחת כל השמים ובברא"ת "רבה אמרינן דר' שמעאל ב"ר יוסי ובחמי אחד היו הולכין בדרך פירוש בחמי שומר בחמות אמר להן ההוא כותאה איתו לעיי על טורא גריזים דלא נחית עליה טופנא אמר אותו בחמי לפני ר' ישמעאל בר' יוסי רבי מן לי רשות להשיב לו תשובה א"ל השב א"ל הר גריזים תחת כל השמים הוא א"ל הן ולא כתיב ויכסו כל ההרים הגבוהים אשר תחת כל השמים קרא עליו ולא יהיה בך עקר ועקרה ובהמתך אפי' בהמי שכך לא יתעקר מן התשובה ומאן א"ל דויכסו כל ההרים הייט שלטו הכל המבול בכל מקום כדאמרינן לקמן דמתו בהבלא ואותו שיהי היה ר"ל שלא היה שם לא הבל ולא שום דבר אי נמי לאותו שיהי נתמטו לדמות בקש וקרא (לעכא) ל"ק דבמקום שירד מבול התם קאמר שנתכסו ההרים: **ומביאין** נשים עוברות ויולדות שם • אף על פי שהתינוקות עומדין בגדה ויולדות לא היו מושבין אלא לשמרם מטומאת מת דבעי הזאה ומטומאה היולדה מגופן כגון בעל קרי": **ועל** גביהן דלתות • מאן דאמר בפ' קמא דגיטין (דף מז:) ובנזיר פרק כ"ג (דף נסי) ובפ' בכל מערבין (עירובין דף נ:) ובפ' בתרא דחגיגה (דף כסי) אהל שרוח לא שמיה אהל סבר כר' יהודה דאמר ברים אינן (סוכה דף כא.) לא היו מביאין דלתות אלא שוורים שברים רחבה והתם טעמא משום דכתיב קרא (מיוב י) ובעלמות וגידים תסוכבני אע"נ דבעלמא אהל שליט עשו בידי אדם לא שמיה אהל ומיהו רבי יהודה ודאי סבר שמיה אהל דהא קא אמר טעמא מפני שדעתו של חיטוק נסה עליו: **ומלאו** ועמו וישבו במקומן • קלת תימה מה מועיל בחיטוקות דסוף סוף בעינן אים בשעת קידוש שטתנין האפר במים אי בשעת הזאה לרבי יהודה אי לרבנן כדמשמע "בפרק מרבה בקבלי (יומא דף מגי)": **מעלה** עשו בפרה • ר"ל אמי ידע דמעלה עשו אלא דאי לא ירד מבול לא"י אין רגלו לעשות מעלה זו ומיהו קלת קשה דהא מודה רבי יוחנן דמתו בהבלא כדלקמן: **מדקאמר** איה מתי מבול מכלל דלא הוו • תימה לרבי יוחנן גופיה תקשי ליה הכא דמתו בהבלא:

[בפ"ד ותא"כ מס"ד הא איסי טולם ואין כו' כגי"ל ל"ק]

[ופ"ע בתוס' פוסס כא.]

[ופ"ע בתוס' פוסס כא. בפנו ישנו נסס]

גי' ל"ק וכי מדלוריתא אמי בדיקה דלעלמריך קרא לשרפה ור"ל דכיון דמדלוריתא אסור לשרפה במקום מומאה דבמקום שמיקה כו'

יד א ב מיי' פ"ד מהל' פרה מומס הל' כ:

טו ג ד מיי' פ"ב מהל' פרה הלכה ב:

שיטה מקובצת

מן המומה ולוקמה תיבת המה ירושלים נמחק: כ) מן תיבת שרטה עד תיבת שרטה רשום עליו קי שרטה נמחק: ג) כדרה אמר קרא על: ד) קרא ארץ אמאי ותיבות א"י מי נמחק: ה) לא מטוהרה את: ו) לא מטוהרה תיבת מטוהרה ליש: ז) על גבי סלע: ח) אבן בידם הגיעו לשלוות ירדו ומלאו עלו וישבו: ט) לקיש מעשה ומצאו: י) מדקאמר איה מתי מבול לאו ותיבת הכי נמחק: יא) תיבות ואי אפנו נמחק: יב) תיבות ומתן סביב נמחק: יג) חזאה מפורש בה אל נכח פני וגו': יד) מיבעי' חוץ לחומה אות ל' נמחק: טו) יפי פרישותו:

[עדר נח פרשה נב ופ"ם כמס וכמה מיטמים ועיין עוד בדברים רבה סדר ראם יכל עקב פ"ג, בטוסמא אחרת] מהרז"ל ואר"ף ר' יוחנן - זא ירד רב - ירד

מהרנ"ך

קושיות על ר' יוחנן

קושיות על רב

פוסכתא דבריות פ"ג

[ופ"ע בתוס' פוסס כא.]

גי' ל"ק כפ' מרף בקבלי וי"ל דמה שסיה יכול נסקן מתקני מקום מעלה דכולה מילתא מעלה בעלמא כדמשמע מעלה עשו בפרה וריש לקיש נמי ידע כו' והדר"ל